

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רה"ק ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת תזריע – מצורע

בס"ד, עש"ק פרשת תזריע
ל' ניסן תש"פ – שנה י"א גליון תק"ו

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש			
הרה"ג מוצ"ש ר"ת			
ירושלים	6:39	7:54	8:33
בני ברק	6:54	7:56	8:30
ניו יורק	7:27	8:46	8:58
מונטריאל	7:34	8:54	9:06

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

זאת תהיה תורת המצורע ביום שהתרתו והובא אל הכהן.

ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה גרפא נגע הצרעת מן הצורע (יד-ב-א)

ולכן יש לפרש שמו שרוצה לטהר ולהעלות את התורה שלמד שלא לשמה והובא אל הכהן שצריך לעשות מקודם אתערותא דלתתא, היינו שהוא בעצמו יתחוק וילמוד מעתה לשמה, וזהו וראה הכהן והנה גרפא נגע הצרעת היינו שרואה שרוצה לעשות תשובה.

וגם יש לפרש והובא אל הכהן וראה הכהן היינו אם אינו יכול האדם בעצמו לעלות את התורה שלא לשמה, אז והובא אל הכהן שהוא יכול להתחיר את אור חכמת התורה כמ"ש 'שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו' (מלאכי ב, ז), והוא יכול לתקן את הכ"ב אותיות התורה, ועי"ז לא יהיה להחיצונים שום יניקה, ולזה דייקא וראה הכהן כי ראה הוא בחינת חכמה (ע"ח ש"ד פ"א), היינו שהכהן יאיר לו את אור חכמת התורה.

וזוהו שלוקח שתי צפרים חיות טהרות, היינו משום שציפור מרמז לשכינה כמבואר בזה"ק (ה"ג רנד: תיקו"ז בהקדמה א:), וגם ציפור"ר בגי' שכינה"ה עה"כ, ולכן צריך לקחת את הציפור החיה וטובל אותו בדם הציפור השחומה, היינו שהציפור השחומה מרמז למה שקילקל בהשכינה ע"י שלמד שלא לשמה כנ"ל. ולכן צריך שיקח הציפור החיה שהוא בחינת התורה לשמה שהוא סם חיים או של האדם בעצמו או של ראשי הדור, ולתקן את הציפור השחומה שהוא בחינת התורה שלא לשמה שנעשה לו סם המות.

ולזה יש לומר המעם שצריך להביא עץ ארז ואזוב ושני תולעת לטהרתו, כי עץ ארז ואזוב מרמז למה שאמרו חז"ל (מועד קטן כה:): אם בארזים נפלה שלהבת, מה יעשו אויזבו קיר. דהיינו להזהיר הגדולים על הקטנים על תורה לשמה. ושני תולעת שהוא לשון של צמר כמו שפרש"י, הוא בא כדי לתקן את הלשון, בבחינת 'מות והיים ביד לשון' (משלי יח כא) וכנ"ל. ולכן וזהו על המטהר מן הצרעת שבע פעמים כדי לתקן את השכינה שהיא בחינת שבע.

רעוא דרעיון תשס"ז לפ"ק

נמצא שיש אל ז"א ג' אורות שלימים. והנה ג' אורות אלו הם בחינת חסדים. אמנם ב' נשים יש לז"א מאחוריו והם לאה ורחל, ונודע כי לאה היא בדעת דז"א עד החוה, ורחל מן החוה עד סיום רגליו, נמצא כי לאה לוקחת אור א' לבד העליון שהוא בדעת דז"א, ורחל לוקחת ב' אורות התחתנים שהם א' בחוה בשליש האמצעי, ואור ב' ביסוד דז"א.

ונתחיל לבאר הפסוקים אדם כי יהיה וגו' כי הנה אין הג' אורות הנ"ל יוצאין לחוץ לבנות ולתקן פרצוף לאה ורחל, רק בהיות ג"כ בחינת המוחין דז"א דמצד אבא מלוכשים בתוכם, והמעם לפי שהמוחין דאבא הם הדוחין את החיצונים מלהתאחו בחסדים של הבינה המגולין, וכאשר אין אור המוחין דז"א מצד אבא נגלין, אז נאחזים החיצונים ולכן תמורת ג' אורות שהם הג' אלפי"ן במילוי מ"ה כנ"ל, אשר יוצאין ומתקנין את לאה ורחל באחור ז"א. יוצאין ג' מיני נגעים הנקראים שאת ספחת בהרת אשר מהם יניקת כל החיצונים. והנה כיון שהסכה אל הצרעת והנגע הוא הסתלקות מוחין דז"א דמצד אבא, לכן והובא אל אהרן הכהן כי הנה אהרן הכהן הוא מצד אבא, כי אהרן גימטריא ע"ב קפ"ד, שהם אחוריים הפשוטים והמלאים של הוי"ה דידו"ן שבאבא, כי הנה בבא המוחין מצד אבא בז"א או יאירו החסדים של המוחין דאבא ויסתלק הצרעת שהוא אחיזת החיצונים בהם עיי"ש.

וזוהו דיוע מה שאיתא בספ"ק תולדות יעקב יוסף (פ) אמור הובא בספר בעש"ט עה"ת פנחס אות ה' וז"ל: באדם פרטי מתוך שלא לשמה בא לשמה (פסחים ז:), והוא מעלה בעצמו את התורה שלמד שלא לשמה על די לימודו לשמה, ואם אין בחינה זו באדם פרטי, אז יש בחינה זו בראשי הדור, וזהו שאמר הכתוב 'אשר יוציאם ואשר יביאם' (במדבר כו ז') שביאר מורי זלה"ה שיביאם לשיטתו, היינו שראשי הדור יעלו את התורה שלא לשמה של בני דורם ע"י תורתו שלמד לשמה עיי"ש.

איתא במסכת ערכין (טו.) על שבעה דברים נגעים באים, ואחד מהם הוא על גסות הרוח עיי"ש. ועוד איתא במדרש (ויק"ר פו ב) זאת תהיה תורת המצורע היא הוא דכתיב 'מי האיש החפץ חיים' (תהלים לד יג), מעשה ברוכל אחד כו', והיה מכריו מאן בעי למזבן סם חיים כו', הוציא לו ספר תהלים הראה לו פסוק 'מי האיש החפץ חיים', מה כתיב בתריה 'צור לשונך מרע, סור מרע ועשה טוב' (שם ד"טו). אמר רבי ינאי אף שלמה מכריו ואומר 'שומר פיו ולשונו שומר מצוות נפשו כו' (משלי כא כג), לפיכך משה מזהיר את ישראל ואומר להם זאת תהיה תורת המצורע המוציא רע עכ"ל.

לפי"ז יש לפרש זאת תהיה תורת המצורע היינו מי שתורתו הוא בבחינת מוציא רע, ע"י שלומד שלא לשמה ולקנטר בגסות הרוח, ואז התורה נעשית לו סם המות, וכמו שאמרו חז"ל במסכת תענית (י.) תניא היה רבי בנאה אומר, כל העוסק בתורה לשמה תורתו נעשית לו סם חיים, שנאמר 'עץ חיים היא למחזיקים בה' (משלי ג יח), ואומר 'רפאות תהי לשרך' (שם ג ח), ואומר 'כי מצאי מצא חיים' (שם ח לה), וכל העוסק בתורה שלא לשמה נעשית לו סם המות וכ"ו עיי"ש. וזהו שאמרו חז"ל (גדרים סד:): שהמצורע חשוב כמת.

וזוהו מבואר ממרן האר"ז"ל (פע"ח שער הנחת הלימוד פ"א. ובמעמי המצות ואתחנן) שפי' לשמ"ה לשם ה', להמשיך הארה אל הה', היינו לתיקון השכינה ע"י המשכת אור התורה שהיא בחכמה עיי"ש. ולכן מי שלומד שלא לשמה בגסות הרוח הוא פוגם בשכינה, וכמאמרם ז"ל (ברכות מג:): שהמתגאה כאילו דוחק רגלי שכינה.

והביאור בזה יש לומר, עפ"י מה שביאר מרן האר"ז"ל בעץ חיים (שער לה פ"ו) וז"ל: הנה האדם הוא ז"א, שיש בו שם מ"ה דמילוי אלפי"ן כמנין אד"ם, ושלשתן הם בקו האמצעי שבו, ראשונה בדעת, שניה בת"ת בשליש אמצעי, וג' ביסוד. והנה כל אחד מג' אלו הוא בחינת אור אחד,

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע ילדה זכר וגו' (יב ב).

אפשר לומר וזה החלי בעוה"ת בזכות אבותי הקדושים זי"ע ועכ"א. דהנה רש"י ז"ל פירש עה"פ 'ואת דבר אלנו' (הברים ה כד) התשתם את כוחי כנקבה וכו'. ועיין גם במסכת ברכות (כב) שפירשו בחמא המרגלים, שאמר משה 'מבלתי יכולת הוי"ה' (במדבר י טו) יכול ה' מיבעי ליה, אמר רבי אלעזר, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם עכשיו יאמרו אומות העולם תשש כחו כנקבה ואינו יכול להציל עי"ש. רואים מזה שנקבה מרמזו לתשות כוח.

וזה מרמזו הכתוב דבר אל בני ישראל אשה אם יהיו חו"ש בני ישראל בבחינת אשה שתששו כוחם כנקבה ח"ו שהם בשפל המצב, מ"מ לא ידאגו כלל, רק יראו לעשות מצוות ומעשים טובים ולעסוק בתורה וביראה, והשם יתברך בודאי יעזור ויושיע לכלל ישראל.

וזה מרמזו התורה כי תזריע וילדה זכר היינו שתיבת כי עם הר"ת וסו"ת של וילדה זכר בנימטריא רמ"ח, לרמזו שע"י שהאדם תזריע בתורה ובמצוות, ע"י כן יהיה הרמ"ח אברים שלו חזקים ובראים בשלימות ובכח כמו בחינת זכר על הצד היותר טוב, וכמ"ש בזה"ק (ח"ג רעה). 'זכר' עם ו"ה ג' רמ"ח. השם יתברך יעזור לנו ישועה בקרוב, בכיאת גואל צדק במהרה דיון אמן.

מעשה שלום מרבינו שלום מקאמרנא

וביום השמיני ימול בשר ערלתו (יב ג)

אמ"ת במילוי כוח אל"ף מ"ם תי"ו, אותיות השניות הם מ"ל, ונשאר ה' אותיות הרי מילה, יש בהם שמונה אותיות שהם שמונה ימי מילה, שזהו סוד אמת חותמו, שיסוד צדיק הוא חותם הגוף, וכן בו נחתם אדם אחר המילה שהוא בר ישראל.

אור עיניים ח"ב ערך אמת מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

ישערה לא הפך לבן וגו' (יב ד)

ישערה דין לא מפיק הא, כדריש חז"ל ישערה לא הפך לבן ולא שער מחייתה, דבעינן שהבהרת יהפוך את השער ללובן, ולא כשנהפכה השער ללבן בתוך המחיה שבתוך הבהרת. והכמים חולקין על רבי שמעון, וסוברין אף שלא הפך הבהרת את השער ללבן, אלא המחיה שהוא בשר חי הפך את השער ללובן, ג"כ ממא, דהא גם המחיה נגע אקרי וכתוב ישער בנגע הפך. וידוע דהלכה כחכמים הרבים ולכן נכתב לדעת חכמים ישערה כלא מפיק, אף שאינו שער של הבהרת אלא של המחיה ג"כ ממא. ולזה ישערה לא הפך אפילו אינו שערה אלא שער מחייתה, בעינן ג"כ שלא יתהפך ללובן במחייתה, דאם הפך במחייה ממא ג"כ, עיין

תורת כהנים (פרשתא ב).

היכל הברכה ח"ב ערך קט: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

אדם כי יהיה בעור פשוט שאת או שפחת או בחרת והיה בעור פשוט לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מפניי הכהנים (יב ב)

יש מתנאה ועושה עצמו אלוה, כמו שאמרו הקדמונים, מועמים הם בעולם שאינם עושים עצמם בגאווה שלהם אל נכר כפרעה הרשע, וכחירם, וכיוצא באלו מלך יהודה שהרג זכריה הנביא על ידי שעשה עצמו אלוה, והתיר להרגו במקדש ביום הכיפורים שחל להיות בשבת, והוא שאת בסימני טומאה.

ויש מתנאה עצמו בתורה ובדבור שורש נשמות, כי נודע שהתורה נקראת שם ספר, סוד לאה ורחל בכתב ובעל פה, ועל ידי זה יצא שם רע כי פגם בדבור. ועל ידי פגם המחשבה בגאווה, אין אני והוא יכול לדור (עריב טו), ונעשה אל אחר עמלק שאת התנשאות הרע, והיפך 'ויגבה לבו בדרכי ה' (דברי הימים ב יז) ותמורת דבור, שכן כ"ג פעם אדנ"י, עולה כ"ב אותיות התורה, אלף תצ"ה, ושורש הדבור משם אדנ"י בחילוף תקמ"ם, ונעשה שפחת שמשתוקק שהכל יספחו אליו והוא יהיה רב ורבי וראש וזנב, וזה פוגם בדבור שורש נשמות ישראל, וסובר בודון לבו שהוא גאון עולם וכל הדור מפלים אליו, רבן של כל בני הגולה, והעני הזה צורתא דשמעתתא אינו יודע, אלא להפוך דברי אלהים חיים, פוסק פסקים לא טובים.

ויש מתנאה במעשים מאנשי שם, בונין בתי כנסיות, ולא לשמא דה' אלא להיות מאנשי השם בחרת עוה כשלא עם סימני טומאה עלה במקומה, מלך עליון יאיר עינינו ויציל מכל מעות.

ולא לחנם אמר לי מורי רבי דודי רבינו צבי מדינשטוב הקדוש בכל מיני קדושות, בני אייזיק הידעת, כשהייתי בן ארבעים שנה, עדיין הייתי מתיירא אם אינינו מקליפות נגה, ואף עד היום מרתתין אברי מזה, הידעת, שיש עתיק בקליפה, ורישא דלא אתיידע, כמו בלעם כידוע מדברי מרן, ובלעם על ידי פגם ברקות, נעשה קליפה רע גמור רחמנא ליצלן. וישתבר הלכ על ידי זה למאה שברים נשברה לב נשבר. וכן חמא אדם הראשון היה ברקות גדול הרבה, וכשנדהח ונפל, היה לו להתחזק בהכנעה שלא לעבור על מימריה דרחמנא שצוה לו על פי פשמות כשידע בעשייה, לא יאכל מעץ הדעת (בראשית ב יז), ובוה יחזור למודיגותו ויתקן הפגם הדק שמעה ביחוד הנורא, ועביד קצת פירוד במעות נגה, ודי בזה עד כאן.

זהר ח"ה ח"א ערך קא: מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת רז

רזי תורה מרבתינו זי"ע

ואם נקבה תלד וטמאה שבועים כנדתה ויששים יום וישבת ימים תשב על דמי טהרה (יב ב)

י"ד יום ע"ש.

יששים יום וישבת ימים תשב על דמי טהרה ר"ל כמו שכתבתי לעיל אצל 'שלישים יום ושלושת ימים' ששם הוא מיירי מעוקר תיקון של מלך הדר, ויש שם ימי טהרה כ"ו ימים כמנין שם הוי"ה, משבעה ימי טהרה, ג"כ כנגד כל הז' מדות, והם חוץ משבעה ימי הטומאה ממש ה"ה כאן ג"כ מיירי בתחלה משבעים ימי טומאה ממש שהם י"ד יום. ואח"כ לפי שמיירי כאן מתקון הנוקבא מלכות שמים לזה יש כאן ימי טהרה מספר שם ב"ן שהוא נוקבא מלכות. וכן שבועים ימי טהרה ג"כ לשם ב"ן, וס"ה עולם ס"ו ימי טהרה לתקון המלכות, ובאלו ימים תשב על דמי טהרה והבן.

בן בית' ח"ב ערך כד: מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וזהו המעם שאמר ואם בלשון ספק, כי הקב"ה היה חושב כביכול שמדת הרין לבד מספיק לעולם, כנודע שהגבורות והדינים שהם בחינת צמצום יותר טוב לעולם מרחמים וחסדים שנתפשמו בלי גבול וצמצום כנודע. לזה אמר בלשון ספק ואם נקבה תלד.

אלא אח"כ כשראה הקב"ה כביכול שלא יוכל העולם לסבול גודל הרין שיתף בו מדת הרחמים. והוא פרשת אדם כי יהיה בעור פשוט וגו' ר"ל אדם עולה שם מ"ה וזהו לידתו כנודע. והאדם זה הוא ז"א קדישין כדאיאת בע"ח (שער לאה ורחל פ"ו) ע"ש. נמצא שמיירי כאן מראשית הבריאה לזה אמר ואם נקבה תלד והבן.

וטמאה שבועים כנדתה ר"ל כדכתיב אצל מרים הנביאה ויאמר ה' אל משה ואביה ירוק ידך בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף (במדבר יב יד) ואמרו רז"ל (כבא קמא בת). ק"ו לשכינה

ר"ל, הקשה רבינו האר"י ולה"ה, למה אמרו כאן ואם שהוא לשון ספק. אלא כמו שכתבתי כבר בשנה העברה על הפסוק אשה כי תזריע וילדה זכר מיירי מהתחלת ראשית בריאת העולמות. לזה התחיל כאן ואם נקבה תלד כנודע שהתחלת ראשית הבריאה, בחינת נקבה יצא תחלה, כדאיאת בע"ח (שער נטת"א פ"ג) הרי נולדה נקבה עתה תחלה ע"ש. וכן איאת בע"ח (בשער שבית הכלים פ"ה) כשרוצה הקב"ה להוציא מ"ה וב"ן, שהם ענפי זו"ג, או היה היחוד ע"כ עם ס"ג הפנימי, שהם חו"ב ממש. ואז נברא העולם במדת הרין, ויצאה בת תחלה, שהוא שם ב"ן, ואח"כ היה היחוד הב' והולידו בן זכר, שהוא שם מ"ה, והוא מדת הרחמים ונתקיים העולם, כמאמר רז"ל (כ"ד יב טו) עה"פ 'ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים' (בראשית ב ד), 'ארץ' תחלה, שהוא דין, ואח"כ שיתף בו 'שמים', שהוא רחמים ע"ש.

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

דינים והנהגות בימי ספירת העומר

- ג. [מי שהוא אונון ר"ל] אסור לספור ספירת העומר.¹
(שוה"ט סימן ע"א ס"ו)
ד. אסור לגלח בימי עומר מן ערב פסח עד ערב שבועות,² והמגלח בל"ג בעומר הוא עבריין ועובר על דברי מרן האר"י ז"ל.³ ששקול כשבעים סנהדרין של משה רבינו ויותר.⁴
(שוה"ט סימן רס ס"ח)

- א. יש מנהג קדוש קדום ממנהגי ירושלים הקודמים שאין אומרים תחנון בכל ימי הספירה.⁵ וכך אנו נוהגין,⁶ אבל יש שם למנצח ועקידה ואל ארך אפים ותפלה לדוד.
(שוה"ט סימן קלא ס"ב)
ב. בפסח שני אין שם תחנון.⁷ אבל יש למנצח ועקידה.⁸ ואל ארך אפים, ובל"ג בעומר אין שם תחנון,⁹ אבל יש שם עקידה ולא למנצח.¹⁰ ולא אל ארך אפים.
(שוה"ט סימן קלא ס"ח)

מסגרת השלחן

- ד. בענין אמירת העקידה כתב רבינו שם **בזר זהב** - ועיקר המנהג שכתבתי (סימן א סק"א) בכל יום שאין בו אמירת תחנון מן הדין והלכה, אין בו אמירת עקידה, ע"כ. משא"כ בפסח שני ובל"ג בעומר שאינו מן הדין והלכה אמרין עקידה.
ה. כדאיתא **ברמ"א** (סימן קלא ס"ו, סימן תצג ס"ב) בשם המהר"ל, וכ"ה **בשעה"כ** (ספירת העומר דרוש יב) - ענין ל"ג בעומר שאסור בהספד ותענית ובנפילת אפים.
ו. כ"כ **הפ"ח, ובשכנה"ג** (סימן קלא סק"ב) **שלמי ציבור** (דף קד): וסידור הרב בעל **התניא**. דלא כפמ"ג (סימן תצג א"א סק"ג).
ז. כ"כ בספר **נחר שלום**, מובא בביאה"ל (סימן תפט ס"ח ד"ה בלא ברכה), והביא שם מש"ת **נודע ביהודה** (אר"ח סימן כז) שמסתפק בזה, וכתב שיספור בלי ברכה כדי שלא יפסיד שאר הימים, אמנם לשיטת רבינו דאם שכח לספור יום אחד מותר לספור בשאר ימים בברכה, אין לאונן היתר לספור ספירת העומר.
ח. מש"כ רבינו ערב שבועות, כדאיתא **בנהר שלום** (דף לג.) למרן **הרש"ש** ז"ל - ובענין הגלוח בימי העומר צריך להזהר לשמור מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י זלה"ה, ולא כמ"ש קצת מקובלים אחרים לגלח במ"ח [עיי' **בשעה"כ** (ספה"ע דרוש יב) בהגהת **מהרש"ו** (אות ג) **שהמהרה"ו** היה מגלח במ"ח לעומר, ע"ש טעמו], כי ענין המוחין של העומר בפני עצמם וענין השערות בפני עצמן ואינם דומין זה לזה, ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט. ונסתפקתי ספק גדול אם חל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח, ולא אפשר לי, ולולי שהכרחוני לגלח כמעט לא הייתי מגלח, גם לא התרתי לחתן לגלחן קודם שבועות בכמה ימים.
ט. כדאיתא **בפע"ח** (שער ספירת העומר פ"ז) - מורי זלה"ה, לא היה מסתפר מערב פסח עד ערב שבועות כלל ועיקר, לא בר"ח ולא בל"ג בעומר, ואמר לי הטעם שלא לגלח בימים אלו, כי כבר ידעת וכו', ע"ש. וכ"ה **בשעה"כ** (שם דרוש יב) - ענין הגלוח במ"ט ימים אלו לא היה מוז"ל מגלח ראשו אלא בערב פסח ובערב חג השבועות ולא היה מגלח לא ביום ר"ח אייר ולא ביום ל"ג בעומר בשום אופן.
י. ע"ע בשו"ת **דברי יוסף** (אירגאס, סימן א' וה') על פסקי מרן **האר"י**, ועוד נאריך בזה בהקדמה לשוה"ט.

- א. מנהג זה מובא בספר **שערי ירושלים** (לר' משה נוסבוים, שער ט מנהגי הארץ, לבוב תרל"א) - בכל חודש אייר לא יאמרו תחנון בכל א"י על אשר חגגו בו פסח שני מלפנים, ע"כ.
ב. בזר זהב שם הוסיף - וכך אנו נוהגין על פי **מורי דודי רבינו צבי [מזידיטשוב]** ואין לשנות. רבינו לא כתב הטעם מדוע אין לומר תחנון בימי הספירה, ויש לומר בזה מכמה צדדים, או משום דכידוע שענין נפילת אפים הוא סכנה גדולה, כמבואר בדברי רבינו **בזר זהב** (סי' קלא ס"א) בשם **הזוהר**, ובז"ז (שם סק"ג) כתב כי כל המיקל בו משובח שהוא סכנה גדולה ובדבר קל דוחין אמירתו, לכן בימי הספירה שהם ימי אבלות, שבאותו זמן מתו תלמידי ר"ע (יבמות סב: שר"ע סימן תצג) לכן אין אומרים תחנון. וכדאיתא **בלבוש** (סי' קלא ס"ד) שכתב הטעם שאין נפ"א בבית האבל, וז"ל: כי הטעם בבית האבל כטעם שאין נפ"א בלילה שלא להגביר כח הדין ח"ו, כי האבל כבר מדת הדין מתוח כנגדו והוא כמו קיצוץ ח"ו.
או יש לומר משום ימי הספירה הם ימי הקטנות כדאיתא בפע"ח (שער חג המצות פ"ח) **ובשעה"כ** (ענין פסח וספה"ע דרוש יב) והאריך בזה **בנהר שלום** (דף לב.) למרן **הרש"ש** ז"ל. וכתב רבינו **בהיכל הברכה** (ריש פ' אומר) וז"ל: יזהר שלא יפול על פניו בעת הקטנות היינו עם הכוונה הידוע.
או ז"ל דהטעם הוא כמש"כ הרמב"ן (ויקרא כג לו) והימים הספורים בינתיים כחולו של מועד. ובספר **עולת החדש** (רמזי אייר אות יח) לאא"ז הרה"ק רבי **חיים יעקב דומיניץ** זצ"ל אב"ד עיר חדש, כתב - מן דברי הרע"מ (בהעלותך קנב:) איכא למשמע מיניה שמן ר"ח ניסן עד כ"א דר"ח אייר דין אחד להם, ועל פי זה מנהגא שלא לאמר נ"א ותחנון עד כ"א אייר, ועוד שבלי זה מבואר בספרים שכל ימי ספירה הרי הוא כמו חול המועד [עיי' רמב"ן (ויקרא כג לו)], וכן ראיתי מאנשי מעשה שלא אמרו נ"א עד אחר חג השבועות וכו', ע"ש.
ג. בזר זהב שם הוסיף - כך הסכימו אחרונים. והם **השכנה"ג** כמובא בשלמי ציבור (דף קנא:), **פרי חדש** (סק"ז), **א"ר** (סימן קלא סק"ד), **ובאשל אברהם** (ד"ה הנוהגין) - דהנוהגים שלא לומר תחנון בפסח שני, הגם שכולנו טמאי מתים ועלתה שיח שפתותינו בראשון במקום פסח בזמנו בודאי, מכל מקום נכון לעורר זכות פסח שני שהיה נעשה בזמן שבית המקדש היה קיים, ומ"מ אומרים למנצח ע"ש, וכ"ה בסידור הרב בעל **התניא** כמבואר בשער הכולל (פ"א סק"ח).

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו זי"ע

יְאִישׁ כִּי יִמְרַט רֵאשׁוֹ קָרַח הוּא טְהוֹר הוּא. וְאִם מִפְּאֵת פְּנֵיו יִמְרַט רֵאשׁוֹ גְּבַח הוּא טְהוֹר הוּא (יג מ-מא).

ב"ה נמרט ראשו יגבח הוא ודאי יטהור הוא.
ואמר אף שהיו לו מדרגות גדולות הללו, אעפ"כ לא צריך להאמין לעצמו שהוא איש צדיק כזה, ולומר שבדאי לא יחזור לסורו עד ח"ו, אלא דייקא אל תאמין לעצמך עד יום פקודתך, והוא ראייה מהפסוק דלקמן וכי יהיה בקרחת או בגבחת הזה נע לבן אדם'ם כלומר שיהיה טמון בלבו נגע רע נגד השי"ת, והוא ילבו' נגד בני אדם, בבחירות נפלא נגד בני אדם, וג"כ יואדמס' הוא בסוד קליפת נגה דקה מן הדקה, אז תדע יפורחת היא בקרחתו או בגבחתו והבן. ע"כ שמעתי **מאדוני אבי מורי ורבי זלה"ה**.
בן ביתי מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

ובקש מאת השי"ת שיתן לו יראה ופחד לפני השי"ת כמו מלאך אלהים, ועבור זה לא ירגיש עוד מהבלי פיהם של רשעים הללו. ותכף נענה מן השמים, והיה עליו יראה ופחד מהשי"ת, עד שנפלו ממנו כל השערות של ראשו וזקנו, שלא נשאר על גופו הטהור שום שיער אחת בסוד יואנכי איש חלקי (בראשית כז יא), והוא מגודל יראה ופחד מהשי"ת.
ומזה הענין היה רבינו דודי זקני דורש הפסוק הזה יואיש כי ימרט ראשו כלומר יואיש כשיהיה איזה איש שימרט ראשו מחמת פחד השי"ת יקרח הוא מכל השער של גופו, בודאי יטהור הוא בלי שום ספק, ומכ"ש שנראה בצדיק הזה שימפאת פניו עבור אהבת הבורא

רצה לומר שמעתי מאממו"ר הרב הקדוש רבי יצחק יהודה **יחיאל** זלה"ה שמעתי מרבו דודי רבינו הקדוש איש אלהים מו"ה רבי **צבי מזידיטשוב** זלה"ה, מעשה שהיה איש צדיק וטהור רבי **חיים חייקא** מעיר **אמדור** שבארץ רוסיא, שעמדו עליו פוחזים ורקים, עזות פניהם ענתה בהם, רשעים גמורים, ואמרו עליו על הצדיק הזה דברים כאלה שאסור לדבר אפילו על רשע גמור. וזה היה עבור שהיה נוסע לצדיק הקדוש אספקלריא המאירה רבינו רבי **דוב בער המגיד ממעזיטש** זלה"ה, והיה לצדיק הזה חלישות הדעת גדולה מכל זה, עד שהיה מפחד שלא יפול ממדרגתו ח"ו.
לימים היה הצדיק הזה מחזיק בעבודתו הגדולה,

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

ורחץ במים את פל בשרו (ויקרא טו טז) ענין טבילה במקוה

ולא פשטה גזירתו בכל החכמים, שהיו מתבטלין מדברי תורה, ועמדו בית דין שלאחריו, ועשו תקנה קבוע לכל המון ישראל שלא יתפללו ולא יברכו שום ברכה בלי טבילה, ופשטה תקנה זאת, וקיבלו אותן כל המון ישראל, אפילו עמי הארץ היה נזהרין בה, עד שתקנה זאת היה גודר את המון מעבירות חמורות.

ותקנת עזרא לדברי תורה בטלה מעיקר הדין, אבל תקנת ב"ד שלאחריו לתפילה לא בטליה, ואין אליהו יכול לבטלה, ומה שהאידינא הוא רפיא ביד המון, הוא בעונותינו גבירה החולשה והחולאת, ותפסו אותו לסכנה, בפרט בימי החורף, ובכפרים שהוא בודאי סכנה, ולכן רפיא בידם. אבל זכי נפש זהירן הרבה בזה, כי מעיקר הדין אסור להתפלל עד שיטבול, וגם לדברי תורה צריכין לזהר מאד, והרואה קרי ביום הכיפורים חייב ליטבול, ויראה דרע יאררין ימיים.

מעשה אורג' ברכות ג, ד

וגם שורש אל השגה טהרה וטבילה, לא מיבעיא מי שלא טבל לקריו ששימש או ר"ל בטומאת קרי, שאי אפשר לו לדבר שום דיבור בדביקות אמת, ומכל שכן לייחד שום יחוד בשום אופן עד שיטבול, ויכוין בארבעים סאה בארבע יודין של מול נצר חסד, להמשיך משם אל אדם יוד הא ואו הא, תלת אלפין, שורש איהיה איהיה אידיני מדת 'אלאפים', להמתיק מאור נצר חסד מדת לאלפים, וינקה במקו"ה שהוא מדת 'ונקה' [מספר] קני"א עם יוד אותיות הכל כידוע, וטבילה הוא עיקר להשגה להטביל בכל עת ובכל יום, להמתיק הדינים להמשיך מוחין צלולים מאירים וזכים...

זהר חי' ח"א דף ז :

טהרה מועיל להשגה בעיון הלכה

זב שראה קרי וכו' צריכין טבילה ור' יהודה פוטר (ברכות ג, ה). סברת ר' יהודה, שטעם תקנת עזרא שהטהרה וטבילה מועיל מאד להשגה, ולכן לא יעמיק בעיון הלכה בלתי טבילה, כי לא ישיג האמת, אבל מותר בקריאת שמע ובברכותיה ובכל המצות ודברי קדושה.

יעי עזר' ברכות ג, ו

התגלות האהרה אינה אלא לזהיר בטבילה

מי שאינו זהיר בטבילה, בין בעת הצורך, ואפילו שלא בעת הצורך, מראה לנפשו שחסר מכל טוב, וכל תורתו משפה ולחוץ כדואג, וכל עניינו ומצותיו הם שלא לשמה, שאין הארה העליונה המתוקה מתגלה, אלא לזהיר בטהרות המקוה.

'פני זקן' מקוואות ז, ז

המתקות הדינים ע"י טבילה

על ידי הטבילה בתוך מימי המקוה, נצר ונקה, יתמתקו כל הדינים, ותשלך במצולת ים כל חטאתם... ונקה' כלי המקוה ינקה כל הניצוצין ויכניסם לתוך כלי, ויברר וינקה הקדושה מתוך הקליפה.

זהר חי' ח"ד דף קע.

שמהר נפשו ורוחו ונשמתו, ונשמר בלילה ממקרה לילה, ונתקדש ונעשה בריה חדשה.

'שולחן הטהור' פח, א

מנין הטבילות

יטבול שנים או שלשה פעם, ואם להמשכות טהרה יטבול שלשה עשר פעם, כמבואר הכוונה בדברי מרן האר"י, ויש כוונה לשלשה פעם י"ג עיי' הצרופין.

'פני זקן' הקדמה לפירוש המשניות

כוונת ב' טבילות לכבוד שבת

צריכין לטבילה שני טבילות, אחד להפשטי בגדי חול, ויכוין בכלי מקוה 'אלף הה יוד הה', להסיר ממנו קליפות נגה ויצר הרע, וטבילה שניה יאמר בפה מלא 'לכבוד שבת', ויכוין לכבוד'ד, סוד י"ה היי"ה אהי"ה יחוד אבא ואמא...

זהר חי' ח"ד דף קע.

טבילה של תקנת עזרא לא בטולה אלא לדברי

תורה אבל לתפלה צריך מתקנת ב"ד שלאחריו

עזרא תיקן טבילה, שראה ברוח קדשו, שיתבטל בגלות כל דיני טומאת וטהרות, וטהרה הוא ענין גדול לאנשי צורה זכי הנפש, שכמעט והארה יתירה בטבילה וטהרה, ולכן ראה לגזור על בעלי קריין, כדי שיהיה הטבילה מצויה, ולא ישתכח תורת טהרה וטבילה מישראל, וגם שיהיו ישראל קדושים ופרושים בקדושה. ותקנת עזרא לא היה אלא על תלמידי חכמים, שלא ילמדו דברי תורה בלא טבילה, אפי' קריאת שמע אסור ליקרות, ונדחה מצות עשה מפני גזירתו, אבל על תפילה וברכות ושאר דברי קדושה לא גזר עזרא ככל וכלל.

מצות עשה של טבילה במקוה

מצות עשה שיטבול כל טמא שבעולם בארבעים סאה מים מכוסין באשבורן, או מעיין בזוחליו ויטהר, שנאמר במצות שכבת זרע (ויקרא טו, טז) 'ורחץ במים את כל בשרו', ובאה הקבלה מים שכל בשרו עולה בהם והוא ארבעים סאה...

אבל אין הכוונה במצוה זאת שיהיה חיוב על הטמא שיטבול, כמו סוכה לולב תפילין, אבל מי שירצה ליטהר מטומאתו צריך להתנהג בדרך הטהרה הזאת, אבל אם רוצה לעמוד בטומאתו ואינו נכנס למקדש, ואינו אוכל קודש, עומד והרשות בידו, והוא כמו מצות שחיטה וכדומה.

ומכל מקום אין זה מדת חסידות כי הטומאה מאוסה, ו[ה]טהרה האוהבה, ונפשו של אדם מתעלה ומזדככת על ידי טהרת המקוה. ולכן נוהג מצוה זאת בכל מקום ובכל זמן, אף שאין אפר פרה, שמצוה על כל טמא אם ירצה להיות טהור שיטבול במקוה, וכל הטובל במקוה מטומאתו, אף בזמן הזה מקיים מצות עשה מרמ"ח מצוות, ונפשו מזדככת כדברי רבינו הקדוש בעל החינוך (מצוה קעה).

שרשי המצוה, יעוין בדברי מרן אלקי הבעש"ט ובדברי מרן אלקי האר"י זי"ע, והספרים פתוחים כי כוונת המקוה הוא בגבהי מרומים, אשרי היודעים והזוכים אליה... ונוהג בכל מקום ובכל זמן לענין אם טבל במקוה, מקיים שני מצות עשה של תורה.

'אוצר החיים' ויקרא קכא.קכג.

מקוה של מי גשמים

נהרות שאינם מושכין אלא עומדין ונתהוו ממי גשמים, ורובן בוודאי מי גשמים, ונקראין במדינות אונגריין רוטעס, ובכאן נקראין 'וועריס', והם זוחלין ענין ונדון, ואין להם חומה סביב, אפילו אינם יבשים לעולם הם מי מקוה הזוחל, ונדה ויולדות הטובלן בהם בניהם בני נדות והם חייבין כרת, והמורה להם להתיר בר נידוי הוא ורשע מיקרי, וכך פסק הגאון הקדוש מוהר"ר משה תמר מאוהעל זצ"ל.

'מעשה אורג' פרה ח, ט זי"ע באריכות

גדול 'מעשה אורג' מקוואות א, ח

במקום שלא נמצא מקוה

בעל קרי אסור בכל דבר קדושה זהו מתקנת עזרא, אבל מצוה לטבול ולזהר שלא יאמר דבר קדושה בעוד טמאתו עליו, אם לא מאונס ודוחק גדול, כך פסק האר"י (ראשית חכמה שער אהבה פ"א), ומרן הבעש"ט הזהיר מאד אף באונס ודוחק שיטבול בהכרח פ"א, ואם הוא במקום שלא נמצא מקוה באין פנים, תיקן מרן הריב"ש זללה"ה רחיצה לירחוץ בדילוג, ולכוין בכל אות בסדרן יו"ד היי וי"ו היי שני פעמים, ואח"כ ירחץ עשר פעם על ימין, ויכוין יו"ד היי וי"ו היי, וכן על שמאל.

'שולחן הטהור' פח, ב

הטבילה מטהר נפשו ורוחו ונשמתו

ראוי להזהר בטבילה בכל עת,

הביאו ברכה אל בתיכם

לרגל יומא דהילולא קדישא של הגאון הקדוש איש האלוקים רשכבה"ג רבינו **יצחק אייזיק יהודה יחיאל מקאמרנא** זי"ע א"י אייר נצח שבנצח

מבצע חובה בכל בית

סט חומש 'היכל הברכה' על כל חמשת חלקין

במחיר מבצע 150 ₪ בלבד! כולל משלוח חינם!

סיפורי ישועות לאלפים בכוח הסגולה הפלאית לכל מי שמחזיק החומש בביתו

התקשר עכשיו לטלפון **0527643092**

ותוכה להבטיח ברכה והצלחה שפע רב וכל טוב אל תוך ביתך

מתן גם לרכוש בחיכל בית המודש 'עטרת שלום' קאמרנא שכתב אריה הברוך, ירושלים